

Čís. 16429.

Byl-li na nemovitostech, na které stát poskytl podporu ve způsobě státní záruky, zapsán ve prospěch státu zákaz zcizení a zavazení (§ 43, odst. 1, zák. o staveb. ruchu č. 45/1930 a § 42, odst. 2, vlád. nař. č. 66/1930 Sb. z. a n.), lze na ně vésti exekuci vnucenou dražbou jen se souhlasem ministerstva sociální péče i tehda, když bylo pro vymáhanou pohledávku vloženo exekuční zástavní právo se souhlasem řečeného ministerstva.

(Rozh. ze dne 27. října 1937, R II 377/37.)

Vymáhající věřitelka M. banka, filiálka v T., pro niž bylo vloženo za pohledávku 3.800 Kč s přísl. exekuční právo zástavní na ideální polovici domu č. p. 25, připsané povinné dlužnici ve vložce č. 24 kat. území M., navrhla k vymožení své vykonatelné pohledávky ze směnečného platebního příkazu 3.800 Kč s přísl. povolení exekuce vnucenou dražbou uvedené ideální polovice nemovitosti. Exekuční soud vyhověl návrhu. Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury zamítl návrh. Důvody: Nemovitosti, na něž stát poskytl podporu ve způsobě státní záruky, se nesmějí podle § 42, odst. 1, vlád. nař. č. 66/1930 Sb. z. a n. bez svolení ministerstva sociální péče ani zciziti, ani zatížití, dokud není zaručená zápůjčka umořena. Je-li zákaz zcizení a zavazení na dotčené nemovitosti vložen do pozemkové knihy, působí proti každému jejich nabyvateli (§ 44, odst. 1, zák. č. 45/1930 a § 42, odst. 2, vlád. nař. č. 66/1930 Sb. z. a n.). Zák. č. 45/1930 Sb. z. a n. ovšem neustanovil, že knihovní vklad zákazu zcizení a zavazení má míti zpětnou působnost, a nemůže proto takovýto zápis býti na újmu věřitelům, kteří dříve nabyli zástavních práv k dotčeným nemovitostem, takže by bylo možno exekučně vymáhati pohledávky předcházející zákazu zcizení a zatížení (rozh. č. 12596 Sb. n. s.). O takovýto případ tu však nejde, neboť, jak je z knihovního lustra patrné, předchází zápis vkladu omezení vlastnického práva příslušícího povinné zákazem zcizení a zavazení ve prospěch Československého státu (správy sociální péče) do té doby, dokud nebude zaručená zápůjčka umořena, zápisu vkladu zástavního práva vymáhající věřitelky, takže jest nezákonné usnesení povolující exekuci vnucenou dražbou ideální polovice uvedené nemovitosti, aniž vymáhající prokázala potřebné svolení ministerstva sociální péče. Bylo proto odůvodněnému rekursu vyhověno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

Důvody:

Na nemovitosti zapsané ve vložce č. 24 v M., připsané stejným dílem do vlastnictví Tomáše a Anastazie M., je pod datem 11. června 1933 na listě C vloženo omezení práva vlastnického zákazem zcizení a zavazení ve prospěch Československého státu, správy sociální péče, podle § 42, odst. 2, vlád. nař. č. 66/1930 k § 43, odst. 1, zákona o stavebním ruchu č. 45/1930 Sb. z. a n. Pod datem 15. června 1935 je na

ideální polovici Anastazie M. podle exekučního návrhu E 947/35 vloženo právo zástavní pro vykonatelné pohledávání M. banky, odbočky v T., ze směnečného platebního příkazu okresního soudu v T. ze dne 29. května 1935, Cs 12/35, v částce 3.800 Kč s příslušenstvím. Dne 17. března 1937 navrhla uvedená banka, odbočka v T., k vymožení této pohledávky exekuci vnucenou dražbou ideální polovice nemovitosti Anastazie M. a prvý soud exekuci tu povolil. Rekursní soud na rekurs Československého státu (správy sociální péče) změnil usnesení prvního soudu tak, že exekuční návrh zamítl proto, že se vymáhající věřitelka nevykázala svolením ministerstva sociální péče k navrhované exekuci vnucenou dražbou shora uvedené ideální polovice nemovitosti, ačkoli byla takového svolení potřebí, ježto zákaz zcizení je zápsán časově před zástavním právem pro její pohledávku. Naproti tomu vymáhající věřitelka v dovolacím rekursu vytýká, že pro ni bylo pravoplatně vloženo exekuční právo zástavní, které ji opravňuje k pokračování v exekuci i přes onen zákaz zcizení. Tento názor je mylný, neboť k exekučnímu zcizení je v souzeném případě potřebí zvláštního souhlasu ministerstva sociální péče, i kdyby se byl vnucený vklad práva zástavního pro stěžovatelčinu pohledávku stal se souhlasem ministerstva sociální péče, ježto v souhlasu s vnuceným vkladem práva zástavního nelze spatřovati také souhlas s vnucenou dražbou nemovitosti. Mimo to však vymáhající věřitelka v exekučním návrhu za vnucený vklad práva zástavního ani neuvedla, že s ním ministerstvo sociální péče souhlasí, a usnesení ze dne 21. června 1935, kterým byl tento vklad povolen, nebylo ani ministerstvu sociální péče doručeno, ač mu doručeno býti mělo, jak jde najevo ze spisu E 947/35.

Čís. 16430.

Kdo žaluje na náhradu škody způsobené podle tvrzení nedbalostí několika osob, musí dokázati, že škodný výsledek nastal nedbalostí každého ze žalovaných. Důkazní břímě je v takovémto případě ulehčeno poškozenému jen potud, že nemusí dokazovati určitý díl škodného výsledku, který připadá na každého z nich.

(Rozh. ze dne 27. října 1937, Rv II 401/36.)

Žalobce Arnošt K. se na žalovaných Robertu R., Ervínu H. a Aloisu F. domáhá zaplacení 24.649 Kč 50 h s přísl. z důvodu náhrady škody, vzniklé mu postřelením při honě dne 19. srpna 1932. Soud první stolice neuznal žalobní nárok důvodem po právu. Odvolací soud na odvolání žalobce, podané jen stran žalovaných R-a a T-a, uznal, že žalobní nárok je důvodem po právu proti oběma žalovaným.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu, aby o dovolání žalovaného T-a dále jednal a znova rozhodl, dovolání R-ovu nevyhověl a uvedl v otázce v právní větě vytčené v